

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**FACTORS AFFECTING THE PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
RAMKHAMHAENG UNIVERSITY**

ดวงนภา หล้าสุวรรณย์

สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

DUANGNAPA LHASUWONG

E-mail: lha.duang@gmail.com

Business Administration Program in Marketing, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อศึกษาปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 388 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีอาชีพ บริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 40,000 บาท มีสถานภาพโสด และมีจำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแล จำนวน 1 – 2 คน บังคับความรู้ในการวางแผนการเงิน มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด ซึ่งตัวแปรที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน รองลงมา คือ บังคับภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ: การเงิน, การวางแผนการเงินส่วนบุคคล, บังคับที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงิน

ABSTRACT

Independent research of factors affecting the personal financial planning of master of business administration students Ramkhamhaeng University. The objective of this study were (1) Demography and behavior of personal financial planning of Master of Business Administration Ramkhamhaeng University. (2) Financial planning knowledge factors influence the personal financial planning of Master of Business Administration Ramkhamhaeng University.

The sample group was 388 sample of Master of Business Administration Students Ramkhamhaeng University. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean, standard deviation and Multiple Regression

The results of hypothesis testing showed that demography of the study indicated that the data of most were female, age between 31-40 years, a career of employee, average monthly income is more than 40,000 baht, single status and 1 - 2 person under responsibility and in total the financial planning knowledge

factors influence the personal financial planning of Master of Business Administration Ramkhamhaeng University on the most important level. The most of effect on result of influence the personal financial planning of Master of Business Administration Ramkhamhaeng University are a knowledge and understanding in financial planning factor. Second is external factor as a statistically significance level 0.05. The factors which does not influence of influence the personal financial planning of Master of Business Administration Ramkhamhaeng University are perception of information, economic condition and tax allowance.

Key words: financial, personal financial planning, factors of personal financial planning

บทนำ

สถานการณ์ปัจจุบันของหลายประเทศทั่วโลก กำลังเผชิญกับสภาวะโครงสร้างประชากรกลายเป็นสังคมสูงวัย ซึ่งประเทศไทยมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 16 ซึ่งถือเป็นอันดับที่ 2 ของกลุ่มอาเซียน สังคมที่มีผู้สูงอายุจำนวนมากส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพราะมีกำลังแรงงานลดลง คนวัยทำงานต้องแบกรับภาระการเลี้ยงดูผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายภายในบ้านและรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาพและการรักษาพยาบาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในระยะยาวผู้สูงอายุจะมีแนวโน้มการออมและการลงทุนลดลง เนื่องจากผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้จะต้องใช้จ่ายจากเงินออมซึ่งอาจไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ ประเทศในเอเชียที่มีบริบทใกล้เคียงกับประเทศไทย เช่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ที่มีการวางแผนรับมือกับสภาวะดังกล่าว จึงเป็นประโยชน์ที่จะนำมาเป็นต้นแบบสำหรับ การจัดการเตรียมรับสังคมสูงวัย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดเพื่อเตรียมความพร้อมให้เราสามารถดำเนินในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างดี โดยเฉพาะเมื่อถึงวัยเกษียณ และควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินที่ดีมีวินัยตั้งแต่วัยเด็ก และเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็ต้องรู้วิธีการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวันและสำหรับใช้จ่ายในอนาคต ในยามที่ไม่สามารถทำงานสร้างรายได้ ผู้วิจัยตั้งใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อกระตุ้นความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตลอดจนมีแนวทางการวางแผนการเงินที่เหมาะสม สามารถนำไปเป็นฐานข้อมูลเพื่อพัฒนารากฐานบุคคลที่มั่นคงด้านการเงิน สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขตลอดช่วงอายุ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงินที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ข้อมูลจากรายงานประจำปี 2561 กองแผนงาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 12,263 คน กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) 1973 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 388 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling)

2. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมุ่งหมายวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพล คือ ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ประกอบด้วย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย ช่องทางการวางแผน กรอบระยะเวลาการวางแผน รูปแบบการวางแผน และอัตราผลตอบแทน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงข้อมูลประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อทราบถึงปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. เพื่อทราบแนวทางในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงและบุคคลที่สนใจที่จะนำแนวทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกปัจจัยมีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และให้นิยามศัพท์ดังนี้

ประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ความหลากหลายด้านภูมิหลังของบุคคล ซึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจและตอบสนองต่อข่าวสาร ความต้องการ โดยบุคคลกลุ่มเดียวกันจะ ตัดสินใจและตอบสนองต่อข่าวสาร ความต้องการ ไปในทิศทางเดียวกัน สำหรับการศึกษารั้งนี้ ศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และจำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแล

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่บุคคลได้รับรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนผ่านสื่อต่างๆ เช่น ทางออนไลน์ เว็บไซต์ ต่างๆ ห้องสนทนา รายการโทรทัศน์ วิทยุ บทความ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์รวมไปถึงการเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ

ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน หมายถึง การทราบและเข้าถึงข้อมูลความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาจากผู้ชำนาญการวางแผนการเงิน เพื่อให้ทราบ เข้าใจและตระหนักถึง ผลกระทบและประโยชน์ในการวางแผนการเงิน ขั้นตอนวิธีการ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการวางแผนการเงิน

ภาวะเศรษฐกิจ หมายถึง ภาวะการณ์ของ อัตราเงินเฟ้อ อัตรารายได้และค่าใช้จ่ายประชากรสถานะหนี้สินของประชากร การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ที่อาจจะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี หมายถึง ข้อกฎหมายด้านสิทธิประโยชน์ สำหรับประชาชนที่เป็นผู้ประกอบการหรือลูกจ้างที่ได้รับเงินเดือนประจำ รายได้ทุกประเภทจะต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษี ซึ่งการจ่ายภาษีสามารถนำมูลค่าการลงทุนมาคำนวณเพื่อลดหย่อนภาษีได้ เช่น การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสังหาริมทรัพย์ เงินปันผลจากการลงทุนในหุ้น เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และเงินทำบุญ

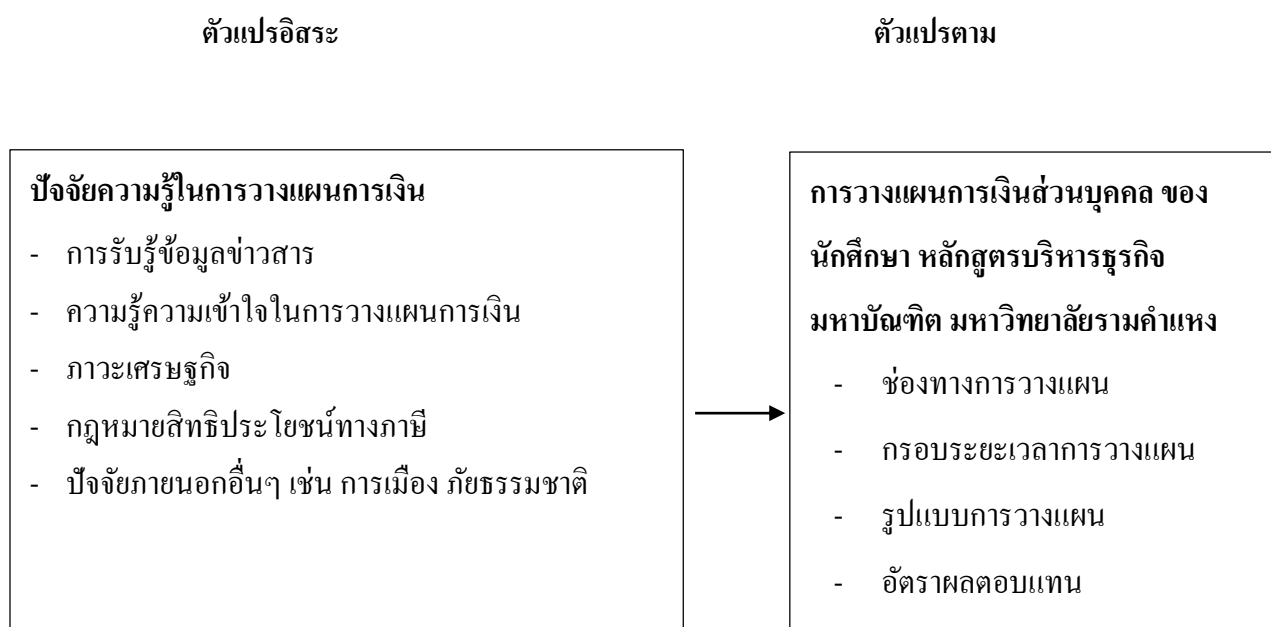
ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ หมายถึง ปัจจัยที่นอกเหนือการควบคุมด้วยตัวเอง ไม่สามารถทำให้เพิ่มหรือลดลงได้ ไม่สามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงหรือควบคุมการผันผวนได้ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้วส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล หมายถึง แนวทางและกระบวนการในการวางแผนการเงิน ขั้นตอน และวิธีการการวางแผนการเงิน สำหรับใช้จ่าย การเก็บออม การลงทุน เพื่อให้มีเงินเพียงพอในทุกช่วงอายุ

รวมถึงเพื่อความมั่นคงส่วนบุคคล โดยเมื่อวางแผนแล้วต้องดำเนินการตามแผน ควบคุมให้ได้ตามแผน ทบทวนปรับปรุงแผนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในงานวิจัยได้ดังนี้

วิธีการดำเนินวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือ เก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ข้อมูลจากรายงานประจำปี 2561 กองแผนงาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 12,263 คน กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้คือร้อยละ 5 โดยใช้การคำนวณ

ตามสูตร หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 388 ตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กำหนดคุณสมบัติและจำนวนของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมีจำนวน 388 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องตอบคำถาม 6 ข้อ คือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และจำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงินซึ่งมีคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามการให้ระดับความสำคัญ 5 ระดับ โดยเกณฑ์การให้คะแนนในการตีความหมายดังต่อไปนี้ 5 = สำคัญมากที่สุด 4 = สำคัญมาก 3 = สำคัญปานกลาง 2 = สำคัญน้อย 1 = สำคัญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย ช่องทางการวางแผน กรอบระยะเวลาการวางแผน รูปแบบการวางแผน และอัตราผลตอบแทน ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ที่เป็นคำถามในการแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ โดยเกณฑ์การให้คะแนนในการตีความหมายดังต่อไปนี้ 5 = สำคัญมากที่สุด 4 = สำคัญมาก 3 = สำคัญปานกลาง 2 = สำคัญน้อย 1 = สำคัญน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และจำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแล

2. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่ระดับการวัดเชิงประมาณ ได้แก่ ประกอบด้วย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ และใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย ช่องทางการวางแผน กรอบระยะเวลาการวางแผน รูปแบบการวางแผน และอัตราผลตอบแทน

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ประกอบด้วย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ ที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 มีอาชีพ บริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 232 คนคิดเป็นร้อยละ 59.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 117 คนคิดเป็นร้อยละ 30.2 มีสถานภาพโสด จำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 55.4 และมีจำนวนผู้ที่อยู่ในความดูแล จำนวน 1 – 2 คน จำนวน 196 คนคิดเป็นร้อยละ 50.5

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน

2.1 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงินโดยภาพรวม

พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ในการวางแผนการเงินโดยภาพรวมในระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่า S.D. เท่ากับ 0.730 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ซึ่งมีระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ตามด้วย ภาวะเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 4.17 และ 4.12 ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมในระดับ

ความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และค่า S.D. เท่ากับ 0.783 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับวางแผนการเงินทำให้ท่านสนใจการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 รองลงมาได้แก่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวางแผนการเงินเป็นประโยชน์กับท่านในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวางแผนการเงินทำให้ท่านทบทวน ปรับปรุงการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และ 4.30 ตามลำดับ

2.3 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน

พบว่านักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงินโดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และค่า S.D. เท่ากับ 0.779 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ทำให้ท่านจะสนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ทำให้ท่านทบทวน ปรับปรุงการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และ 4.30 ตามลำดับ

2.4 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ

พบว่านักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจโดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และค่า S.D. เท่ากับ 0.865 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อหากท่านทราบข่าวว่าเศรษฐกิจไม่ดี ท่านจะทบทวน ปรับปรุงการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 รองลงมาได้แก่ ท่านสนใจข่าวสารด้านเศรษฐกิจเพื่อนำมาตัดสินใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และ หากท่านทราบว่าเศรษฐกิจดีท่านจะมีความสนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และ 4.13 ตามลำดับ

2.5 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี

พบว่านักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และค่า S.D. เท่ากับ 0.876 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อการได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนทางการเงิน ทำให้ท่านสนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาได้แก่ การลงทุนวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่สามารถ

นำไปลดหย่อนภาษีได้ทำให้ท่านสนใจในวางแผนการเงินส่วนบุคคล และ ท่านศึกษากฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อใช้ตัดสินใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และ 3.98 ตามลำดับ

2.6 ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ

พบว่านักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติโดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และค่า S.D. เท่ากับ 0.907 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ ท่านศึกษาข่าวสารต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมาได้แก่ หากการเมืองในประเทศไทยมีความมั่นคง ไม่มีการประท้วงหรือจลาจล ท่านจะมีความสนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และ หากประเทศชาติบ้านเมืองไม่มีเหตุการณ์ภัยธรรมชาติใด ท่านจะมีความสนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 4.05 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวมในระดับความสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และค่า S.D. เท่ากับ 0.721 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อการพิจารณาเปรียบเทียบและคัดเลือก อัตราผลตอบแทนก่อนการลงทุน เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ช่องทางการวางแผนการเงิน รูปแบบการวางแผน และ กรอบระยะเวลาการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43, 4.38 และ 4.37 ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงินที่มีอิทธิพล ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย ตามสมการพยากรณ์ จากตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัว พบว่ามีตัวแปรอิสระ 2 ตัว มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง นั่นคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน และด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า significant ที่ 0.000 เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบต่ออิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน (Beta = 0.377) มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ (Beta = 0.260)

มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Beta = 0.038) ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามด้วยด้านกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี (Beta = 0.108) ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และด้านภาวะเศรษฐกิจ (Beta = - 0.007) ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามลำดับ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R Square) มีค่าเท่ากับ 0.666 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 66.6 ที่เหลืออีก 33.4 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาใช้ในการพิจารณา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาปัจจัยความรู้ในการวางแผนการเงิน ประกอบด้วย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ ที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ความรู้ในการวางแผนการเงิน ด้านต่าง ๆ พบว่า

ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับงานวิจัยของซารวี บุตรบำรุง (2555) เรื่อง รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุ ของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าสำหรับการออมนั้น มิได้คำนึงถึง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากจำนวนเงินออมค่อนข้างมีน้อย

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2560) ที่ระบุว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม และ สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ที่พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน

มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรารณา เหล่าคนดี (2558) ที่พบว่าความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด มีอิทธิพลต่อการออมของคนวัยทำงาน ของพนักงาน บมจ. ฟู๊ด โปรเจ็ค ซึ่งเป็นบริษัทที่ไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับการออมการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระดับความเสี่ยง ดอกเบี้ยทบต้น การลงทุน ความเสี่ยง เงินเพื่อ และการลดความเสี่ยง

ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพล สมวรรณ (2560) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการตัดสินใจออมของพนักงานบริษัทเอกชน ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านลักษณะการออม และด้านผลตอบแทน

ปัจจัยด้านกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุขและอรทัย เถาจุ (2561) ที่พบว่าการจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีการลดหย่อนภาษี และแผนการลดหย่อนภาษีในอนาคตก็ไม่มีมีการลดหย่อนภาษี จากการวิจัยบ่งบอกถึงการไม่มีการวางแผนของกลุ่มตัวอย่างในด้านการวางแผนทางภาษี และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ที่พบว่า การวางแผนภาษีอากรมีผู้มีรายได้มากส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินสมควร เนื่องจากไม่ได้ทำการศึกษาช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้ตามกฎหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของชารวี บุตรบำรุง (2555) เรื่อง รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุ ของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าสำหรับการออมนั้น มีได้คำนึงถึง การนำไปลดหย่อนภาษีประจำปีเนื่องจากจำนวนเงินออมค่อนข้างมีน้อย

ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ ฯลฯ พบว่ามีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ที่พบว่า ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สำหรับนักศึกษาหรือประชาชนทั่วไป โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง แสดงให้เห็นว่า

1. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ดังนั้น ภาครัฐและภาคเอกชนที่ต้องการกระตุ้นให้นักศึกษาหรือประชาชนทั่วไป เกิดความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลควรมีการให้ความรู้และทำความเข้าใจในการวางแผนการเงินแก่ นักศึกษาหรือประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับ ช่องทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กรอบระยะเวลาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล รูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และอัตราผลตอบแทนในการเงินส่วนบุคคล

2. ปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น การเมือง ภัยธรรมชาติ การเงิน มีอิทธิพลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ดังนั้น ภาครัฐและภาคเอกชน ควรกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการวางแผนการเงินในช่วงที่ที่บ้านเมืองมีความสงบ เรียบร้อย เพื่อเป็นการเพิ่ม โอกาสให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไป สนใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพิ่มมากขึ้น

3. จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ภาครัฐและภาคเอกชนไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการให้ข้อมูลข่าวสาร ภาวะเศรษฐกิจ และกฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพราะผลการวิจัยชี้ว่าไม่มีอิทธิพลในการวางแผนการเงิน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีกำหนดปัจจัย ด้านวงเงินในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรเตรียมไว้ใช้เมื่อสูงอายุเพื่อให้เป็นแนวทางในอนาคต

2. .ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีนำผลของการวิจัยมาจัดทำคู่มือทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจในด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- กิจดิพร สิทธิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- กนกพล สมวรรณ. (2560). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

- ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐและชฤตพน อู่สวัสดิ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของ พนักงานเครือข่ายหน้าเขียน กรุงเทพฯ. กลุ่มวิชาการเงิน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- จารีย์ ปิ่นทองและคณะ. (2551). โครงการศึกษาด้านโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่มีนัยต่อการดำเนินนโยบาย. รายงานนโยบายการเงิน. รายงานการวิจัย, ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ชารวี บุตรบำรุง. (2555). รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุ ของประชาชนอายุ ระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะ บริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี. รายงานการวิจัย, วารสารวิชาการเครือข่าย บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
- ชนพร จันทร์สว่าง. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม
- เนษพร นาคสีเหลือง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงาน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- บุญรุ่ง จันทร์นาค. (2554). การออม. หนังสือคู่มือประกอบการเรียนการสอน วิชาการเงินส่วนบุคคล . ค้นเมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>
- ปรารธนา เหล่าคนดี. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน กรณีศึกษาพนักงานบริษัทฟู้ดโปร เจ็ค (สยาม) จำกัด และ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ภัทธีรา ประพฤติธรรม. (2559). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟ พร้อมดื่มของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการ จัดการตลาด, มหาวิทยาลัยสยาม
- มุกดา ไควหกุล. (2558). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรม การออมของประชากร ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการ ลงทุน, มหาวิทยาลัยรังสิต

- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). พฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ ยกทัพข่าวเช้า ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง PPTV. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิริประภา นพชัยยา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟจากร้านคาเฟ่เมซอลในสถานีบริการน้ำมัน ปตท. ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุจินดา เขาวกุลพัฒนา. (2560). กระบวนการตัดสินใจซื้อน้ำผลไม้พร้อมดื่ม 100% ของคนใน เขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์และ พรรณ เก้าเอี้ยน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ ตำรวจจังหวัดชุมพร สำนักวิชาการจัดการ. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุขและอรทัย เถาจุ. (2561). การจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุข ด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- สถาพร อานา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- อนงนาฏ สุภกิจฉนิชกุล. (2558). พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อนันต์ อนันตกุล ภาคีสมาชิก. (2560). สังคมสูงวัยทำทนายประเทศไทย. ประชุมราชบัณฑิตและภาคีสมาชิก. สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสภา
- อนันธิตรา ดอนบันเทา, ศิริพร โสมคาภา, และอนุชิตา เพชรพิมูล. (2559). การวางแผนทางการเงินเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบล โกสัมพี อำเภอกอสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร, สถาบันวิจัยและพัฒนา. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- Finance Coach. Add Money. All about the finance is here. (2562). บทความปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการวางแผนการเงิน. ค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.add-money.net/th/detail.php?id=26>